

Angeli, alkimija in zdravljenje z glasom

Stewart Pearce je jasnoviden od rojstva in že petindvajset let poklicno svetuje, navezuje stik z angeli in psihično zdravi. Leta 1987 je v Glastonburyju prišel v stik z dvanajstimi nadangeli in ti so mu prenesli *alkimijo glasu* izjemno zdravljenje z zvokom, izraz inteligence in sočutja srca, ki naj bi se prvič pojavilo v Atlantidi in Egiptu.

Stewart je vodilni zdravilec z zvokom in jasnovidec, potopljen v sodobno kulturo modrosti. Napisal je dve knjigi *The Alchemy of Voice (Alkimija glasu)* in *The Heart speaks (Ko srce spregovori)*. V slovenščino še nista prevedeni. Bil je dolgoletni učitelj, mojster glasu v gledališču Shakespeare's Globe Theatre, kot alkimist glasu pa vodi mednarodne delavnice in duhovne vaje, ki so povezane s številnimi vidiki svetega glasu. Pomaga nam prebuditi notranjo moč in glas tako, da postane močan, z dušo prežet izraz, ki plemeniti človeško naravo.

Vaša kariera mojstra glasu je že zelo dolga. Znanost povezuje stvarjenje z velikim pokom. Kaj menite o tem vi?

Več let sem zbiral podatke za knjigo *Alkimija glasu* in odkril, da vse večje svetovne religije pa tudi vsa prvobitna plemena na tem planetu verjamejo, da je stvarjenje nastalo po zvoku. To je opisano v knjigah modrosti. Tudi znanstveniki verjamejo, da je svet nastal z velikim pokom, in ne z veliko tišino. Zanimivo, kajne. Ne vemo, kaj se je tistega dne v resnici zgodilo, ampak kvantni fiziki odkrivajo več in več o fuziji. Mislim pa, da je nastala velikanska eksplozija svetlobe, ta se je potem širila in preobrazala v barve in nato v zvok, iz vsega tega pa je nastala materija. Zvok

je v resnici eden od gradnikov našega tridimenzionalnega sveta.

Ali zato veliko govorite o tem, da je treba najti svoj pristni zvok. Ali to pomeni, da ima vsak od nas osebni zvok, osebno noto?

Seveda.

In kako jo odkrijemo?

V starodavnih časih, je bilo zapisano, da je večina ljudi znala navezati stik z jedrom svojega zvoka. To, kar je poimenovano persona, je pot do naše besede za osebnost (angl. *personality*), ko seveda govorimo o kakovosti obstoja. Persona v latinščini pomeni 'skozi zvok', ko govorimo o osebnosti (personality), govorimo o osebnem zvenu nekoga, o tem, kako se izraža s kakovostjo svojega zvoka. Starodavna ljudstva so v to verjela in to tudi prakticirala. Ugluševala so se z zvokom z govorenjem ali s petjem, ker so želela odkriti kakovost svoje fizične navzočnosti po zvoku, po neki noti. Vsak od nas ima svojo noto, vsak niha po svoje. V 17. stoletju pa je nadvladala znanost, zato smo se odmaknili od naravnega načina življenja. To, o čemer sem govoril doslej, so poučevali na srednjeveških univerzah. V razsvetljenstvu pa se je to končalo. Informacija nam je bila odvzeta. Alkimija glasu nam je znova vrača.

FOTO: JANA DEBELJAK

Stewart Pearce: »Naša pristna nota pride iz srca in ne iz glave. Zvok bo zdravilo prihodnosti, o tem ni dvoma.«

To je tudi naslov vaše knjige.

Alkimija glasu je delo, ki sem ga začel pisati od avgusta 1987, ko sem bil priča čudovitemu kolektivnemu duhovnemu preobratu, znanemu kot harmonična konvergenca. Takrat je v mojo dušo vstopila navdihujoča sila, zavedel sem se globoke in močne navzočnosti ZVOKA v vesolju. Zvoka, za katerega sem vedel, da lahko zdravi um in telo, zvoka kot portala, s pomočjo katerega po duši potujemo v nebeške svetove.

Kakšno alkimijo ustvarjate z zvokom? Zakaj je pomembno

spremeniti glas, zakaj delati z glasom?

Alkimija je transmutacija starega v novo, osnovne elemente alkimisti spreminjajo. Če imamo v sebi neko noto, ki je v samem jedru našega fizičnega telesa, in če nanjo zaigramo, zazveni kakovost sile, ki začara, kajti ljudje smo čarobna bitja. Če pa smo bolni, potrti, torej če nam ni dobro, zavlada v nas neharmonija. Takrat ne odzvanjamo svoje note, pristne note svojega bitja. Značilen zgled so ljudje, ki prihajajo k meni z vibracijo sodobnega reda, možganske zavesti, zavesti, da morajo ves čas nekaj početi. Ljudje živijo zgolj v glavi in uporabljajo tovrstno silno močno energijo, namesto da bi se uglasili z energijo svoje note. Njihov glas odbija. Z alkimijo lahko odpravimo katero koli bolezen, neubranost na fizični, čustveni, mentalni in duhovni ravni. Uglasitev z noto je pot, ki nas pelje k razkritju, se blešči nekje v nas in razkrije vsakršno neubranost, če je doslej še nismo razrešili.

Ali ste zdravilec? Ste z vibracijo pomagali pri premagovanju bolezni? Ste morda 'glasovni' zdravnik?

Nenavadno je govoriti o zdravljenju z zvokom, treba je ozdraviti našo noto. Zdravljenje pomeni celjenje, vračanje v celoto. Če govorimo preglasno ali prerezko, nismo celostni, ampak razdeljeni na več delov. Ko pa spet začnemo uporabljati svojo noto, smo znova sami v sebi celota, to pa je v bistvu *persona*.

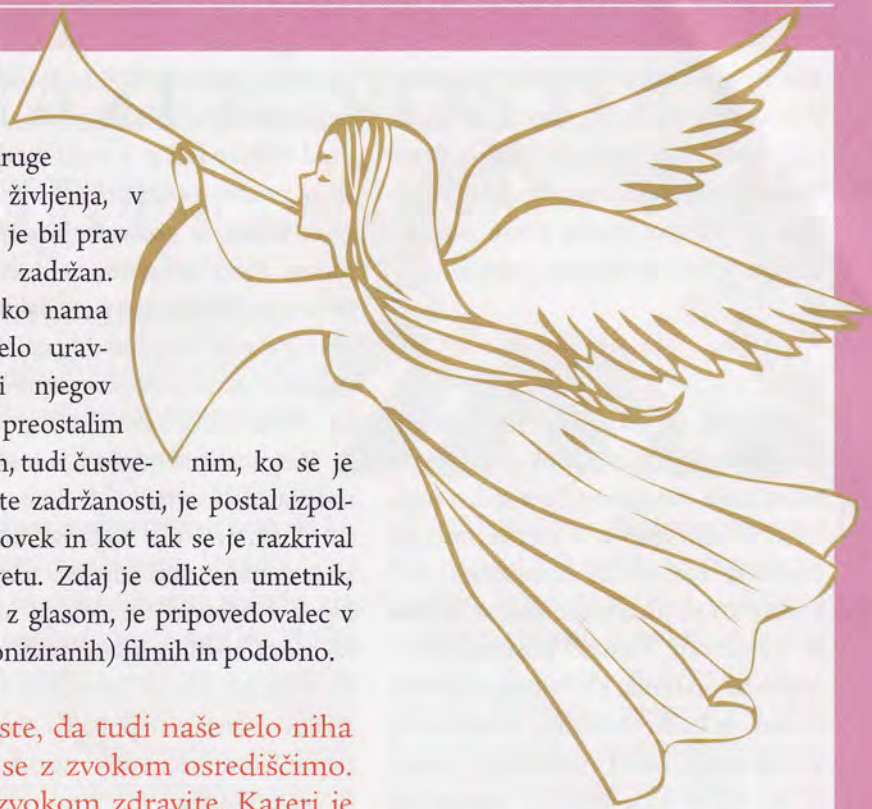
Pred leti je prišel k meni zelo vase zaprt gospod. Prišel je zato, ker je ugotovil, da mu razpadajo vsi odnosi. Govoril je zategnjeno, s stisnjenimi ustnicami, zvok je bil prav stisnjen, tudi vse telo je bilo nekako zakrčeno. Pomagal sem mu odpreti usta, popolnoma odpreti, tako da je prišel iz njih ves zvok –, in od-

krila sva še druge vidike življenja, v katerih je bil prav tako zadržan. Takoj ko nama je uspelo uravnovežiti njegov glas s preostalim telesom, tudi čustvenim, ko se je znebil te zadržanosti, je postal izpolnjen človek in kot tak se je razkrival tudi svetu. Zdaj je odličen umetnik, ki dela z glasom, je pripovedovalec v (sinhroniziranih) filmih in podobno.

Rekli ste, da tudi naše telo niha in da se z zvokom osrediščimo. Da z zvokom zdravite. kateri je vaš najljubši zvok?

Najraje imam zvok tišine. Če pa rečem za telo, je to zvok srca, ko besede pridejo iz srca. To je kraj, kjer je naš pristični zvok. Naša pristna nota pride prav iz srca, in ne iz glave. Zvok bo zdravilo prihodnosti, o tem ni dvoma. V bistvu bomo med seboj uglasili vsa svoja telesa, fizično, čustveno, mentalno in duhovno, uglasili jih bomo s svojo noto, zvok pa bo tudi vibracijska sila, s katero bomo razkrajali tumorje. To je velikansko področje. Vibracijske medicine se šele začnemo zavedati.

Naj vam povem nekaj zanimivega. Kot otrok sem imel veliko težav z branjem, v resnici sem zvok videl v barvah. Znal sem prebrati namen, s katerim je kdo kaj povedal. Videl sem barvo, ki je obkrožila njegovo telo. Valovi zvoka so bili valovi barv in svetlobe. Če je bil kdo zelo jezen, sem opazil valove njegovega energijskega telesa, bili so rdeči. Če je bil kdo ves rožnat, sem začutil, da govori ljubeče. Ljubezen je najčistejša sila v središču univerzuma.

Ljudje imajo najbrž različne glasove in različne težave tudi pri svojem poklicu?

Če primerjam poklicne igralce, politike ali poslovneže kot celoto, ima vsaka od teh skupin svojevrstne, skupne težave. Politike in poslovneže večinoma vodi glava, njihova glas izvira iz možganov, temelji na podatkih, zvok dobesedno biva v glavi. Zvok ne izvira nujno iz jedra njihovega telesa. Pomagati jim moram, da se znova uglasijo v sebi. Poslovneži ne pridejo k meni samo zato, ker bi imeli težave z govorjenjem, recimo, da jim ljudje ne prisluhnejo, da jih ne slišijo, ampak tudi zato, ker imajo občutek, da ne povedo tistega, kar je v resnici v njih. Politiki torej uporabljajo svoje intelektualno središče. Drugače pa je z umetnikom, igralcem, ki mora v sebi poiskati nek občutek, da ga lahko izrazi navzven. Politiki in poslovneži so proizvod družbe v kateri živimo, ta pa je v bistvu družba možganov, osredotočenih zgolj na nenehno delo, delo, delo. In če želimo biti uspešni kot politik ali poslovnež, moramo biti odli-

čen človek dejanj. Igralci so drugačni, čeprav morajo igrati, torej tudi delovati. Igralci morajo biti. Biti pomeni zavedati se svoje navzočnosti. Zavedati se morajo zvoka svoje resnice, odlični igralci se izražajo pristno.

Ali lahko vsak pride k vam po pomoč?

Seveda, ni treba da pri poklicnem delu uporablja glas. Zvok je v samem jedru naše identitete. Je v jedru tega, kako se osmišljamo. V nas se porajajo čudovite zamisli in fantastične možnosti, ko pa jih ubesedimo, se začnejo razodevati. Zamisel postane manifestirana materija. Ko se pogovarjamo o tem, se ljudje odzivajo, včasih bolj, včasih malo manj navdušeni, opazi pa, da se naša kreacija nenadoma spremeni v gibanje, postane smiselna. Dobimo občutek, da nas govornje lahko izpolni. Zvok je v jedru vse materije, vsaka stvar ima svojo noto. Ko udarimo po kristalnem kozarcu, zazveni njegova nota. Ko udarimo po drugem kristalnem kozarcu, zazveni druga nota. Iz zvoka izvira vsa kreacija. Kadar govorimo iz glave, ne govorimo nekomu, ampak govorimo vanj. Rad uporabljam reklo, ki pravi, da besede, ki pridejo iz srca, vstopijo v srce, tiste, ki pridejo samo z jezika,

dosežejo samo ušesa. Iz zvoka lahko razberemo psihološki profil. Recimo pred štiristo leti je v naših krajih oče, ko je snubec prišel prosit za roke njegove hčere, iz glasu prepoznal, ali je iskren. Pred nedavnim sem srečal zanimivega Afričana in povedal mi je, da se to pri njih še vedno dogaja, namreč, da oče iz glasu prepozna snubčev značaj. Naša kultura je na to že pozabila.

Resnica biva v srcu, je v središču našega delovanja. Če smo pristni, smo celostni. Če hočemo biti celostni, moramo biti zdravi v srcu. Politiki in poslovneži se morajo namesto tekmovalnosti naučiti sodelovanja. Če sodelujemo, je izmenjava energije enakovredna, srce poganja vse. Če pa tekmuje, začnemo razpadati, srce ni več pretočno.

Zvok sprošča. Sam po težavnem dnevu sedem ali ležem, poiščem svojo noto, zvok svoje note, in ta mi ustavi misli. Ustvarjam zvok, namesto da bi razmišljal.

Ali nismo morda izgubili stika s svojo noto tudi zaradi razvoja tehnologije?

Človeštvo je v vsej zgodovini izražalo naravo sobivanja in bistvo svoje kulture z ustnim izročilom, ljudje so pripovedovali zgodbe, obredno

čantali, peli in se pogovarjali. Tako so v telesu pri življenju ohranjali potencialno ustvarjalnost svojega glasu. Žal pa nam razvoj v znanosti v zadnjih treh stoletjih duši moč glasu v nas in nas spodbuja, da oddajamo glasove le iz svojega uma. Današnji otroci ne poznajo starodavne veličastne literature. Vizualne kulture je v njihovem življenju vse več, vse manj vedo, kakšni občutki prevevajo človeka ob glasnem branju, ko začuti besede velikih piscev, ki se stekajo skozi telo. Zato je nevarno, da utegnemo izgubiti tradicije prednikov, ki so bile vodilo za posvetne in svete glasove. Pri svojem delu želim osvetliti ustvarjalni potencial besede v govorcu in pripomoči k vnovični vzpostavitvi ravnotežja med mislimi, ki se porajajo v glavi, in občutji, ki se pojavljajo v telesu, kajti naš glas nam pripoveduje zgodbo našega življenja, na tem glasu se ustvari naša psiha, zato nam lahko prav naš glas spremeni življenje.

JANA DEBELJAK

Več informacij o Stewartu Pearcu in delavnicah v Sloveniji lahko poiščete na spletni strani www.svetangelov.com ali na e-naslovu info@svetangelov.com

MOZARTOV UČINEK

Frances Rauscher in Gordon Schaw sta v priznani znanstveni reviji *Nature* že leta 1993 objavila poročilo o izsledkih svojih raziskavah. Ugotovila sta, da so se študentje, ki so večkrat po deset minut poslušali Mozartovo Sonato za dva klavirja v D-duru, pri preskusu inteligentnost odrezali veliko bolje kakor študentje, ki so poslušali

zgoščenko s sprostitveno glasbo ali pa glasbe sploh niso poslušali. Te ugotovitve so celo spodbudile guvernerja ameriške zvezne države Georgia, da je predlagal, naj država subvencionira nakup zgoščenk s klasično glasbo za vse novorojenčke. Nedvomno drži, da Mozartova glasba dobro vpliva na človekova čustva, toda zgolj zaradi

glasbe ta še ne postane inteligentnejši. Najnovejše raziskave samo potrjujejo stari pregovor: brez dela ni jela. Trajnejši pozitivni učinek na svoje umske sposobnosti lahko pričakuje samo tisti, ki tudi igra neko glasbilo in ne tisti, ki glasbo samo pasivno poslušajo.

D. K.